

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 152, Έτος 15ο, Ιούλιος 2009

ΑΜΚΑ

Είναι μια απλή κάρτα; Ενημέρωση, τοποθέτηση, ομολογία

Την 6-7-09 ακούσαμε σε μεγάλη λαοσύναξη στο πνευματικό κέντρο του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στο Μαρούσι, ομιλία με θέμα την κάρτα του «ΑΜΚΑ» υπό τον παραπάνω τίτλο.

Το κείμενο αυτό ολοκληρωμένο και εμπειριστατωμένο έδινε τέλεια πληροφόρηση σ' ένα λαό θρησκευομένων πιστών, που συνήθως αγνοείται και φέρονται μέσα στα σκοτάδια της άγνοιας ή στο ημίφως της παραπληροφόρησης. Με πλήρη διαύγεια και τεκμηρίωση ακούσαμε τα όσα κρύβονται και βαθμιαία θα αποκαλυφθούν πίσω από τον φαινομενικά αθώο και «εξυπηρετικό» ΑΡΙΘΜΟ ΜΗΤΡΩΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ!

Καλό θα είναι και απαραίτητο ο καθένας μας, αν δε γνωρίζει, να πληροφορηθεί τον εκβιαστικό τρόπο με τον οποίο επιχειρείται να επιβληθεί η κάρτα αυτή του ΑΜΚΑ, καθώς και το φακέλωμα των πολιτών, που δι' αυτής θα πραγματοποιηθεί, προς δόξαν την «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» και ενός μελλοντικού παγκόσμιου κράτους που θα το απαρτίζουν νούμερα κρατουμένων και όχι ανθρώπων ονόματα!

Ο μη έχων τον αριθμόν αυτόν που αναφέρει η κάρτα του, όπως επί λέξει λέγει το κείμενο που μας διαβάστηκε:

- 1) Δεν θα έχει το δικαίωμα εργασίας.
- 2) Δεν θα έχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και ασφάλιση.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ ΓΟΥΕΑΡ

Πνευματικοί Πατέρες και Σαλοί

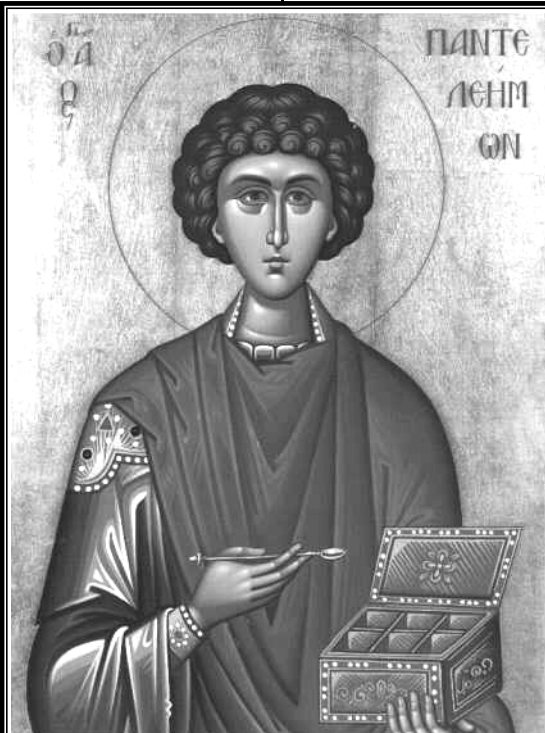
Στην Ορθόδοξη Παράδοση η άμεση δράση του Παράκλητου μέσα στην Χριστιανική Κοινότητα είναι εντυπωσιακά φανερό σε δύο «Πνευματοφόρες» μορφές: τους γέροντες ή πνευματοφόρους πατέρες και τους διά Χριστον σαλούς.

Ο γέροντας, γνωστός στα ελληνικά ως «γέρον» και στα Ρωσικά ως στάρετς, δεν είναι ανάγκη να είναι οπωσδήποτε ηλικιωμένος, αλλά να είναι σοφός ως προς την εμπειρία του για τη θείαν αλήθεια και ευλογημένος με τη χάρη της «Πνευματικής πατρότητας», με το χάρισμα να καθοδηγεί άλλους στην Οδό. Αυτό που προσφέρει στα πνευματικά του παιδιά δεν είναι κυρίως ηθικές οδηγίες ή ένας κανόνας ζωής, αλλά μια προσωπική σχέση. «Ένας στάρετς», λέει ο Ντοστογιέφσκυ, «είναι αυτός που παίρνει την ψυχή σου, τη θέλησή σου μέσα στη δική του ψυχή και θέληση». Οι μαθητές του π. Ζαχαρία συνήθιζαν να λένε γι' αυτόν: «Ήταν σαν να κρατούσε τις καρδιές μας μέσα στα χέρια του».

Ο στάρετς είναι άνθρωπος της εσωτερικής ησυχίας που δίπλα του μπορούν χιλιάδες να βρουν σωτηρία. Το Άγιο Πνεύμα του έχει δώσει, σαν καρπό της προσευχής του και της άρνησης του εαυτού του, το

δώρο της διόρασης ή διάκρισης που τον κάνει ικανό να διαβάζει τα μυστικά στις καρδιές των ανθρώπων: κι έτσι απαντάει, όχι μόνο στις ερωτήσεις που οι άλλοι του θέτουν, αλλά επίσης στις ερωτήσεις -συχνά πολύ πιο θεμελιώδεις- που ούτε καν είχαν σκεφτεί να ρωτήσουν. Σε

(Συνέχεια στη σελ. 3)

«*Ἀθλοφόρε ἅγιε καὶ ἰαματικέ Παντελεῆμον πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.*»

Στρατευμένα με δόλια αποστολή τα νέα βιβλία γλώσσας του Δημοτικού

Συντάκτης: Δημήτρης Νατσιός
Τρίτη, 16 Ιουνίου 2009

Δημοσιεύω ένα κείμενο του συναδέλφου Θωμά Γκιάτα (δασκάλου), το οποίο αναφέρεται στα σχολικά βιβλία της γλώσσας. Από την στήλη αυτή πολλές φορές έχω στηλιτεύσει τα νεοταξικής υφής εγχειρίδια, που συνιστούν προπαιδεία καταναλωτισμού και αποσαθρώνουν γλώσσα και παράδοση. Προσυπογράφω εκθύμως τις σκέψεις του καλού συναδέλφου μου.

«Μετά την έκδοση των νέων βιβλίων του Δημοτικού την άνοιξη του 2006, όλα παρουσιάστηκαν ως καλώς έχοντα και συνάδοντα με τους βασικούς πολυδιάστατους και πολυσχιδείς άξονες της παιδείας της «νέας εποχής»: τη διαθεματικότητα, σε συνδυασμό με μια φανταχτερή κοσμοπολίτικη πολυπολιτισμικότητα κενή περιεχομένου, την ανοχή, ανάδειξη και δικαιολόγηση του διαφορετικού μέχρι του σημείου να φαντάζουν ως συντηρητισμός τα καθιερωμένα και οι σταθερές. Όλα τα γνωρίσματα των βιβλίων, η δομή, η διαμόρφωση και η θεματική τους καταδεικνύουν και οδηγούν στο συμπέρασμα ότι είναι προϊόν

δόλου και σκοτεινών μεθοδεύσεων για τους εξής λόγους:

Α) Η γλώσσα είναι η πατρίδα μας, είναι ο τόπος μας, είναι όσα μας ορίζουν και στοιχειοθετούν την ύπαρξή μας. Με τα νέα βιβλία επιχειρείται συνειδητή απογλώσσοποίηση της φυσικής γλωσσικής δεξιοτήτας των μαθητών και χυδαιοποίηση της ελληνικής. Από κυρίαρχο όργανο λόγου με σαφή επήρεια σ' όλες τις δυτικές γλώσσες, από όργανο κωδικοποίησης των καταβολών και της πείρας ενός λαού και της μετάδοσης τους στις επόμενες γενιές, από όργανο συνεννοήσεως, συνωρόησεως, κατανοήσεως των συναν-

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ΑΜΚΑ - Είναι μια απλή κάρτα; Ενημέρωση, τοποθέτηση, ομολογία

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

3) Δεν θα πληρώνεται μισθός, επιδόματα, συντάξεις.

4) Θα στερείται του δικαιώματος πάσης δικαιοπραξίας!

Δηλαδή στέρηση βασικών δικαιωμάτων ζωής που θα καθιστούν τον άνθρωπο νεκρόν!

Το μόνο που δεν μας ανακοινώθηκε με την έκδοση του νόμου περί ΑΜΚΑ είναι το που θα **λατρεύεται** αυτός ο αριθμός που καλούμεθα σήμερα οι άνθρωποι παγκοσμίως μ' αυτόν να εξομοιωθούμε...

Εφθάσαμε λοιπόν, σήμερα, ελεύθεροι πολίτες, και ιδιαίτερα Ορθόδοξοι Χριστιανοί στο σημείο εκείνο της Αποκάλυψης κεφ. 13 στιχ. 17 «ίνα μή τις δύνηται αγοράσαι ή πωλήσαι ει μη ό έχων το χάραγμα, τó όνομα του θηρίου ή τόν αριθμόν του όνόματος αυτού». Φτάσαμε στο σημείο αυτό, αφού διανύσαμε τεράστιες αποστάσεις τριακονταετίας ή τεσσαρακονταετίας, αδιαφορώντας για χαμένα πνευματικά μετερίζια που μας κληροδότησαν εξαγορασμένα με το αίμα τους οι πρόγονοί μας.

Πού ακούσθηκε ομαδική φωνή διαμαρτυρίας κατά Υπουργών Παιδείας για τα σχολικά κουνήματα και τα μίνι των σχολικών παρελάσεων προς «τιμήν» ηρώων που ασπρίζουν τα άταφα κόκκαλά τους στην Αλβανία;

Που οι φανές για τα δημοκρατικά πασπαλίσματα των σχολείων, που κατάργησαν τις ποδιές και ευλογούσαν τις αλογίσσιες χαιτές των νέων και τις ξώκοιλες και ξώγοφες εμφανίσεις των θηλέων, με τις ανάλογες προγαμιαίες συμπεριφορές;

Πού οι αντιδράσεις για το βιβλίο ιστορίας της Στ' Δημοτικού, που άφησε πολλούς «βράχους» δεσποτικούς ασυγκίνητους, και ευτυχώς που μεμονωμένοι Έλληνες κατάφεραν να το σιγήσουν;

Πού οι αντιδράσεις για τις ομοφυλοφιλικές εξαιρέσεις, που έβαλαν στόχο την κληροδοτημένη λεβεντιά των πατέρων μας;

Πού ο αγώνας για τη διαφθορά, που χύθηκε σαν θύελλα στη χώρα μας μέσα από την παρατημένη, από τους καλλιεπείς μας πολιτικούς άρχοντες, ανοιχτή κερκόπορτα, για να εξευρωπαϊστούμε και να παγκοσμιοποιηθούμε;

Και τώρα, η ώρα του ΑΜΚΑ και ο φασιστικός και βίαιος τρόπος που θέλουν να τον επιβάλουν εν μέσω... ανθούσης δημοκρατίας και... έννομης πολιτείας, με λήγουσα προθεσμία την 30-9-09. Να μην προλάβει ο ταλαίπωρος πολίτης να σκεφτεί τι κάνει. Εν μέσω του θερινού καύσωνος ν' αποφασίσει ν' αποδεχθεί μια αντισυντα-

ματική σκοτεινή καταδίκη, αγχωμένος μην του κόψουν οι «Γερμανοί» το κεφάλι! Όπως πέρυσι έγινε με το κτηματολόγιο! Ωραιές μέθοδοι, εξευρωπαϊσμένες, ανελέητες και παγκοσμιοποιημένες. Να υπογράψει ο πολίτης την καταδίκη του προτού συνειδητοποιήσει τι κάνει!

Όμως, όπως βεβιασμένα επιβάλλεται η ευθύνη στον πολίτη, που θ' αποφασίσει για την παραλαβή της κάρτα, έτσι η ευθύνη μεταβιβάζεται από τους ισχυρούς στους αδυνάτους, που σπρώχνονται αυτοί να κάνουν την αρχή της μη παραλαβής του αριθμού, για να κανονίσουν και οι ισχυροί μετά απ' αυτούς την πορεία τους. Βάζουν δηλαδή τον τρελό να βγάλει το φίδι απ' την τρύπα!

Εν προκειμένω, πρόκειται για τον απλό θρησκευόμενο λαό που πιέζεται ψυχολογικά από τις κορυφές να επιστρέψει την κάρτα αν θέλει να μην προδώσει την πίστη του! Ας πάρουν θέση στο πρόβλημα οι μεγαλόψυχοι ταγοί και ας μην βάλουν μπροστά τα πειραματόζωα της ασημαντότητας, που ουδέποτε λογαριάζονται οι διαθέσεις τους σε γενικές αποφάσεις.

Πότε ερωτηθήκαμε, αν θέλουμε σχέσεις με τον παπισμό και την βία του και τότε μας είπαν να «εκλέξουμε» συμβάλλοντες στην εκλογή ανθρώπων πλήρων Πνεύματος Αγίου;

Πότε ήμασταν για τις πνευματικές ηγεσίες όντα αξιοπρεπή και δημιουργικά, ώστε να μας κατεβάσουν απ' τα ράφια της αχρηστίας, όπως οι Άγιοι Απόστολοι, και να μας τιμήσουν με την λέξη «εκλέξασθε» ή αποφασίσατε, παρά φορτώνοντας στους αδύνατους ώμους μας δικά τους καθήκοντα, μας ζητούν την παληκαριά του ομολογητή! «Οφείλομεν δέ ήμείς οί δυνατοί τά άσθενήματα τών αδυνάτων βαστάζειν και μη έαυτοίς άρέσκειν» (Ρωμ. ιε' 1). Και όχι να εκμεταλλευόμαστε την ευπιστίαν του καθενός ψαρεύοντάς τον με δυσερμήνευτα αιογραφικά χωρία της Αποκάλυψης, για να τον χρησιμοποιήσουμε σαν πειραματόζωο φασιστοφακελονομικών πειραμάτων!

Δολώνουμε το αγκίστρι μας και την σαγήνη μας με φτηνά συνθήματα, με τα οποία τσιμπάει η λαϊκή μαρίδα, όπως 666, ηλεκτρονικά μικροτσιπς, χάραγμα κλπ., και η δουλειά μας γίνεται από το λαϊκό φιλότιμο ή την λαϊκή αφέλεια.

Ο ΑΜΚΑ ουσιαστικά θα μπορεί να εξελιχθεί στον «Μεγάλο Αδελφό», ηλεκτρονικό φακέλωμα, όπου τα προσωπικά του καθενός μας -διά του «αριθμού»- θα ευρίσκονται «γυμνά και τετραηλισμένα» ενώπιον των οφθαλμών της μελλοντικής παγκόσμιας κρατικής θεότητας!

Γι' αυτή την υπερφασιστική εξέλιξη οι πάντες, μεθοδικά, θα πρέπει ν' αγωνιστούμε, ώστε να ματαιωθεί, και όχι οι ξύπνιοι να βάλουν τον τρελό να

Οι κρυφοί οι λογισμοί μας κι η μεγάλη έμπνευσή μας

Τέρμα οι χάλκινες μορφές
κι οι σιδηρές κυρίες
σήμερα εγκαινιάζουμε
τις πλαστικές μαφίες

Η τόλμη πάντα νίκησε
και ο τολμών νικά
κι αν δεν υπάρχουν τολμηροί
φτιάχτε με πλαστικά.

Η χώρα που ερημώθηκε
από την αρετή
δεν βρίσκει πια κατάλληλο
θηριοδαμαστή.

Μάστιγες και προβλήματα
κι η κόπρος του Αυγείου
καινούργιο ψάχνουν ήρωα
μέγα της υδρογείου.

Και με αγώνα αδιάκοπο
κι επιμονή μεγάλη
ευρήκαν κάποιοι αρχηγό
τετράγωνο κεφάλι.

Που αύξησε τη φήμη του
το μπόι, τους πιστούς του,
τους δυο μεγάλους ντρόπιασε
με τους λογαριασμούς του.

Τολμήσατε, ορμήσατε
κι ότι ο καιρός μας φέρει
μαζί θα χειρουργήσουμε
με πλαστικό μαχαίρι.

Πρώτα η εποχή χαλκού
κι ύστερα του σιδήρου
τώρα καιρός του πλαστικού
σειρά του ψόφιου γύρου.

ο Παράλογος

βγάλει το φίδι απ' την τρύπα. Ας δώσουν το παράδειγμα οι έχοντες τα γένια μια κι έχοντε τα χτένια!

Δεν μπορούν, έτσι, εν ψυχρώ να δημιουργούν κρίση συνειδήσεως σε πλήθος απλών ανθρώπων υπονοώντας τους επίορκους και ριψάσπιδες και μη ομολογητές της Ορθοδόξου Πίστεως, αν δεν αποφασίσουν να χάσουν κάθε ανθρωπινό δικαίωμα επιβίωσης που απειλή να τους στερήσει αυτός ο νεοεποχικός υπερφασιστικός 3655/2008 νόμος διά του άρθρου του 153.

Τα μεγάλα θάματα το καλοκαίρι γίνονται, όμως ο πολύς και απλός λαός ας κρατήσουμε την ψυχραιμία μας και ας μην αγχωνόμαστε. Το κακό θα γυρίσει ενάντια στα πρόσωπα των πονηρευομένων που στήνουν τα δόκανα των ψυχικών καταναγκασμών.

Γ. Σ. Γκεζερλής

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr
Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.
Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην ιστοσελίδα www.pigizois.gr

ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ ΓΟΥΕΑΡ Πνευματικοί Πατέρες και Σαλοί

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

συνδυασμό με το δώρο της διόρασης έχει και το δώρο της πνευματικής θεραπείας, τη δύναμη ν' αποκαθιστά τις ψυχές των ανθρώπων και μερικές φορές και τα σώματά τους. Αυτή την πνευματική θεραπεία την παρέχει όχι μόνο με τα συμβουλευτικά του λόγια αλλά και με τη σιωπή του και με την ίδια την παρουσία του. Όσο σημαντική μπορεί να 'ναι η συμβουλή του, πολύ πιο σημαντική είναι η μεσολαβητική του προσευχή. Ολοκληρώνει τα παιδιά του με το να προσεύχεται διαρκώς γι' αυτά, με το να δέχεται τις χαρές και τις λύπες τους σαν να 'ταν δικές του, με το να παίρνει στους ώμους του το φορτίο της ενοχής τους ή της ανησυχίας τους. Κανείς δεν μπορεί να είναι στάρετς, αν δεν προσεύχεται επίμονα για τους άλλους.

Αν ο στάρετς είναι ιερέας, συνήθως η αποστολή του της πνευματικής καθοδήγησης είναι στενά συνδεδεμένη με το μυστήριο της εξομολόγησης. Αλλά ένας στάρετς, στην πλήρη έννοια, όπως περιγράφεται από τον Ντοστογιέφσκυ ή εξηγείται με το παράδειγμα του π. Ζαχαρία, είναι κάτι περισσότερο από έναν ιερέα-εξομολόγο. Ένας στάρετς, στην πλήρη έννοια, δεν μπορεί να διοριστεί από κάποια ανώτερη εξουσία. Αυτό που συμβαίνει είναι απλώς ότι το Άγιο Πνεύμα, μιλώντας κατευθείαν στις καρδιές των Χριστιανών, αποκαλύπτει ότι αυτό ή εκείνο το πρόσωπο έχει ευλογηθεί από το Θεό με τη χάρη να καθοδηγεί και να θεραπεύει άλλους. Ο αληθινός στάρετς με αυτή την έννοια είναι μια προφητική μορφή και όχι κάποιος επίσημος αξιωματούχος. Αν και συνηθέστατα είναι ιερομόναχος, μπορεί επίσης να είναι έγγαμος ιερέας κάποιας ενορίας, ή ένας απλός μοναχός που δεν είναι ιερέας, ή -άλλοτε αλλ' αυτό είναι λιγότερο συχνό- μια μοναχή ή ένας λαϊκός, άνδρας ή γυναίκα, που ζει έξω στον κόσμο. Αν ο στάρετς δεν είναι ο ίδιος ιερέας, αφού ακούσει τα προβλήματα των ανθρώπων και δώσει συμβουλές, συχνά τους στέλνει σε κάποιον ιερέα για το μυστήριο της εξομολόγησης και την άφεση.

Ένας δεύτερος προφητικός Πνευματοφόρος μέσα στη Χριστιανική Κοινότητα είναι ο δια Χριστόν σαλός, όπως λέγεται στα ελληνικά -iurodivyi στα ρωσικά. Συνήθως είναι δύσκολο ν' ανακαλύψουμε ως ποιο σημείο η «σαλότητα» είναι συνειδητή και εσκεμμένη και ως ποιο σημείο είναι αυθόρμητη και ακούσια. Εμπνευσμέ-

νος από το Πνεύμα, ο σαλός φτάνει σε μετάνοια ως το απώτερο σημείο ριζικώτερα απ' οποιονδήποτε άλλο αναποδογυρίζει το κατεστημένο. Αποτελεί ο ίδιος μια ζωντανή μαρτυρία της αλήθειας, ότι η βασιλεία του Χριστού δεν είναι «εκ του κόσμου τούτου» επιβεβαιώνει την πραγματικότητα του «αντι-κόσμου», τη δυνατότητα του αδύνατου. Εξασκεί μian απόλυτη εκούσια πτωχεία, ταυτίζοντας τον εαυτό του με τον ταπεινωμένο Χριστό. Όπως λέει η Julia de Beausobre: «Δεν είναι κανενός γιος, κανενός αδελφός, κανενός πατέρα και δεν έχει σπίτι». Εγκαταλείποντας την οικογενειακή ζωή, είναι ο περιπλανώμενος ή ο οδοιπόρος που νιώθει το ίδιο άνητα παντού, κι όμως πουθενά δεν κατασταλάζει. Ντυμένος με κουρέλια, ακόμη και μέσα στο κρύο του χειμώνα, ακουμπώντας για να κοιμηθεί σε κάποιο στάβλο ή στον νάρθηκα της εκκλησίας, απορρίπτει όχι μόνο τα υλικά αποκτήματα αλλά κι ό,τι οι άλλοι θεωρούν πνευματική υγεία και διανοητική ισορροπία. Κι όμως, έτσι γίνεται ένα κανάλι για την υψηλότερη σοφία του Πνεύματος.

Δε χρειάζεται να πούμε ότι ο διά Χριστόν σαλός είναι μια εξαιρετικά σπάνια κλήση ούτε είναι εύκολο να ξεχωρίσουμε το κίβδηλο από το γνήσιο. Υπάρχει στο τέλος μόνο ένα πειστήριο: «Άρα γε από τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνῶσθε αὐτούς» (Ματθ. ζ' 20). Ο ψεύτης σαλός είναι ανωφελής και καταστρεπτικός και για τον εαυτό του και για τους άλλους. Ο πραγματικός διά Χριστόν σαλός, με την αγιότητα της καρδιάς, έχει στους γύρω του μια επίδραση που κάνει τη ζωή καλύτερη. Από πρακτικής πλευράς, δεν εξυπηρετείται καμιά χρήσιμη πρόθεση απ' οτιδήποτε κάνει ο σαλός. Κι όμως, μέσα από μια εκπληκτική ενέργεια ή αινιγματική λέξη, συχνά εσκεμμένα προκλητική ή συγκλονιστική, ξυπνεί τους ανθρώπους από την αυταρέσκεια και τον φαρισαϊσμό. Παραμένοντας ο ίδιος αφηρημένος, εξαπολύει αντιδράσεις στους άλλους, κάνοντας το υποσυνείδητο ν' ανέβει στην επιφάνεια, ώστε να μπορέσει να καθαρθεί και να εξαγιαστεί. Συνδυάζει το θράσος με την ταπείνωση. Επειδή έχει αρνηθεί το κάθε τι, είναι αληθινά ελεύθερος. Όπως ο σαλός Nicolas του Ρσκον, που έβαλε στα χέρια του Ιβάν του Τρομερού ένα κομμάτι κρέας που έσταζε αίμα. Ο διά Χριστόν σαλός μπορεί να επιτιμήσει με δριμύτητα τους ισχυρούς αυτού του κόσμου, με μια τόλμη που λείπει από τους άλλους. Αυτός είναι η ζωντανή συνείδηση της κοινωνίας.

(Καλλίστου Γουέαρ, «Ο Ορθόδοξος Δρόμος», εκδ. «Επτάλοφος»)

Στρατευμένα με δόλια αποστολή τα νέα βιβλία γλώσσας του Δημοτικού

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

θρώπων και μεθέξως εις τα επιστητά, έχει μετατραπεί σε χύμα «αγοραίο» λόγο.

Κείμενα με οδηγίες χρήσεως καφετιέρας, με οδηγίες επιβίβασης στο μετρό, υπό το πρόσχημα διδασκαλίας της προστακτικής, λες και δεν υπήρχαν διδακτικότερα κείμενα για την εμπέδωση του φαινομένου.

Διαφημίσεις γνωστών εμπορικών ειδών, συνταγές για μακαρόνια με κιμά και κουλουράκια, που ενώ θα μπορούσαν να είναι καταλυτικά και βοηθητικά σαν συμπλήρωμα κειμένων για την ιστορία και τη λαϊκή παράδοση, όντας όμως απομονωμένα θυμίζουν σκέλεθρα και σκιάχτρα της αξιοπρέπειάς μας.

Κείμενα που θα μπορούσαν να παρατεθούν ως βοηθητικά παρα-κείμενα σε ειδικά παραρτήματα, αλλά όχι ως κύρια κείμενα γλωσσικής διδασκαλίας.

Β) Πλήττονται βάνουσα, προκλητικά και απροκάλυπτα η πίστη, η φιλοπατρία και οι παραδοσιακές αξίες, εφόσον απουσιάζουν σχεδόν κείμενα που να τις αναδεικνύουν. Τα υπάρχοντα κείμενα είναι «αναγκαίο κακό», προσχηματικά και παρατίθενται μόνο για να κλείσουν κάποια στόματα.

Απουσιάζουν σχεδόν παντελώς τα δημοτικά μας τραγούδια και λογοτεχνικά κείμενα παλαιών και νέων λογοτεχνών, όπως και οι νομπελίστες μας Σεφέρης και Ελύτης.

Απουσιάζουν λογοτεχνικά κείμενα πυρωμένα, εμπνευσμένα, γεμάτα φλόγα, αισθήματα και συναισθήματα, με σκοπό να μην παραδειγματίζονται και να μην συγκινούνται τα παιδιά του Δημοτικού, για να μπορέσουν να εγκλιματιστούν καλύτερα και να παραδοθούν βορά της Παγκοσμιοποίησης και της ομογενοποίησης, στις πολυφυλετικές κοινωνίες που κάποιοι εδώ και χρόνια προετοιμάζουν μεθοδικά.

Απουσιάζουν οι μύθοι του Αισώπου, παραμύθια, κείμενα με αποστάγματα πείρας των παλαιότερων, κείμενα με ζωντανά διδάγματα, πηγαία κι απέρριπτα, χωρίς διδακτισμό.

Γ) Κοσμικοποιούνται οι μεγάλες μας γιορτές, Πάσχα και Χριστούγεννα, χάνουν το εσώτερο φιλόπρωτο νόημά τους και γυμνώνονται από το βάθος των νοημάτων και την ουσία του εορτασμού τους.

Συνδέονται με κοινωνικές εκδηλώσεις, μαγειρέματα, καλοπέραση, χλιδή και καταναλωτισμό, χάνοντας την πνευματική τους διάσταση όσον αφορά τον ανακαινισμό του ανθρώπου.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Ποια τα αίτια της μεγάλης «αποχής» στις Ευρωεκλογές της χώρας μας

Οι πάντοτε ενδιαφερόμενοι για τις δημόσιες εξελίξεις στη χώρα μας πολίτες, περιμέναμε υψηλότερο ποσοστό αποχής σ' αυτές τις Ευρωεκλογές.

Διότι: Η πολιτική μας ηγεσία επέμεινε παραδόξως και ισχυρογνωμόνας στην πραγματοποίησή των την 7^η Ιουνίου, με συνέπεια η ακολουθούσα Δευτέρα, εορτή του Αγίου Πνεύματος, να μεταβάλει σε τριήμερο αργία το εκλογικό διήμερο.

Η αδικαιολόγητη αυτή τριήμερη ανάπαυση, που θα μπορούσε να αντικατασταθεί με άλλη ημερομηνίας σε διήμερη, φέρει την μεγαλύτερη ευθύνη για το εκλογικό αποτέλεσμα της αποχής του 47%, και προδίδει τις κεχαριτωμένες κυβερνητικές προθέσεις, καθώς και τους ευσεβείς πόθους των κομματικών αρχηγών μεγαλύτερων και μικρότερων κομμάτων!

Η κυβερνητική παράταξη ήθελε την αποχή, για να σβήσουν τ' αγνάρια των νοσηρών πεπραγμένων της μέσα στο βολικό τριήμερο της γενικής χαλάρωσης και θερινής νωχελικής ανταρσίας και αποχής, που θα προκαλούσε και επηρέαζε ολόκληρο το φάσμα του εκλογικού σώματος.

Οι δε πολιτικοί αρχηγοί των περισσοτέρων λοιπών κομμάτων, χωρίς να εκφράσουν αντιρρήσεις για την επικίνδυνη τριήμερο αργία των εκλογών, που θα εμάρανε γενικά το μαχητικό σθένος των ψηφοφόρων, ευελπιστούσαν σε προσήλυτους φυγάδες, ενώ ήσαν σίγουροι για τους δικούς τους πιστούς!

Αλλού όμως τρέφονταν τα όνειρα και αλλού έγινε το θαύμα!... Γέμισαν οι παραλίεσ λουομένους όλων των αποχρώσεων και χρωμάτων και νίκησε η αποχή με 47%...

Από πλευράς λαού, όσοι ανταποκριθήκαμε στο έντεχνο αυτό κάλεσμα της απραξίας και της μηχανοραφίας, σαν τους μικρούς μαθητές που άκουσαν πως δεν έχουν σχολείο, έσπευσαν αυθόρμητοι να επωφεληθούν παρατώντας το Θεόδοτο όπλο της δημοκρατικής μαχητικότητας, της δικαιοσύνης και της έννομης τάξης. Έχοντας μέσα στο χέρι μας, εμείς, οι μουρμούρες της κακομοιριάς και των κροκοδείλιων θρήνων, εναλλασσόμενους αφεντάδες, αντί να το σφίξουμε και να τους τσακίσομε προτιμήσαμε το υποχθόνιο σύνθημα της αποχής!

Σε μια εποχή που μας διαφεντεύει «το πνεύμα το άλαλον και κωφόν» (Μαρκ. θ' 25), της σιωπής και της αδιαφορίας, της νωχελίας και της πλαδαροψυχίας, της παραιψησης και της λιποταξίας περί τα κοινωνικά, ρίχνοντάς μας μια στη φωτιά και μια στο νερό για να μας καταστρέψει, σιωπήσαμε!.. Από πού, από εδώ και στο εξής, να περιμένουμε «σωτηρία»;

Τελικά, για να μην ειπούμε πολλά, θα πρέπει να ομολογήσουμε ότι από τ' αφεντικά μας, υπό περιορισμένη έννοια, δηλαδή

Στρατευμένα με δόλια αποστολή τα νέα βιβλία γλώσσας του Δημοτικού

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

Συγχρωτίζονται με ξένα σύμβολα και συνθήκες που προκαλούν σύγχυση στους νεότερους. Δράκοι συναγελάζονται με τον Χριστό μέχρι του σημείου να μοιάζουν και τα μάτια τους, ενώ ο μουσουλμάνος Νορντίν κάνει τη βόλτα του σ' έναν ορθόδοξο ναό, εν μέσω «άσχημων γέρων» Αγίων.

Δ) Η μαγεία έχει την τιμητική της. Προβάλλεται συνεχώς με φαινομενικά αθώες φράσεις όπως ο «μαγικός κόσμος των βιβλίων». Στα Μαθηματικά της τρίτης μάγισσα εκτελεί τους πολ-

λαπλασιασμούς επί 10, 100, 1000 κλπ. Επιχειρείται η εξοικείωση των παιδιών με τη μαγεία και η εισβολή της στην καθημερινή ζωή σαν κάτι το φυσικό. Αυτό είναι και το πλέον επικίνδυνο: Τα σχολικά εγχειρίδια να λειτουργούν ως προεισαγωγικά και φροντιστήρια μαγείας, σαν τα βιβλία του Χάρυ Πότερ. Τα παιδιά πρέπει να καταλάβουν ότι τίποτα στη ζωή δε γίνεται με μαγικό τρόπο κι ότι η ενασχόληση με τη μαγεία είναι άκρως επικίνδυνη, όπως διαφαινόταν στο παλιό μάθημα των αναγνωστικών για τον μαθητευόμενο μάγο. Με καρτούν, ζωτικά που μαγειρεύουν παρέα με παιδιά, κόμικς, μάγισσες και σκουπόξυλα, δεν θα γίνει δελεαστικότερη η περιπέτεια της μαθήσεως, αλλά μάλλον θα ξεπέσει στα μάτια των παιδιών.

Όλα τα ανωτέρω δεν μπορεί να είναι τυχαία ή συμπτωματικά κι επομένως φανερώνουν το ρόλο κι αποκαλύπτουν την ευθύνη των μελών του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, των επιτροπών ανάθεσης και συγγραφής, των εκατέρωθεν Υπουργών κι όλων των εμπλεκόμενων.

Οι δάσκαλοι έχουν αρχίσει να χάνουν την εκτίμηση προς το έργο που

επιτελούν και την πίστη τους ότι είναι ενσάρκωτες και μεταδότες αξιών κι όχι αναμεταδότες στείρων πληροφοριών ή παταγαλάκια υποκαθιστώντα τους υπολογιστές.

Κάθε μάθημα του δασκάλου είναι μια νίκη.

Τα νέα βιβλία με το πνεύμα τους τη νίκη τη μετέτρεψαν σε ήττα. Οι δάσκαλοι εξέρχονται του μαθήματος προβληματισμένοι και ταπεινωμένοι. Μόνον η απόρριψη των άχρηστων, επικίνδυνων και στρατευμένων κειμένων εκ μέρους των δασκάλων και η αντικατάστασή τους με ζωγόνα κείμενα από την παράδοση, τις περιπέτειες των Ελλήνων, την ιστορία και την ελληνική ζωή, θα αφυπνίσει τις συνειδήσεις των υπολοίπων δασκάλων και μαθητών.

Αυτό το φανερό και παλληκαρίσιο «κρυφό σχολειό» μάς χρειάζεται, αντιτάσσοντας αδούλωτο φρόνημα, αδουλωσιά κι ανυποταγή απέναντι στα σκοτεινά σχέδια σκοτεινών και συνωμοτικών εγκεφάλων!

Αντλώντας πνεύμα και δύναμη από τις ιστορικές παρακαταθήκες του κλεφταρματολισμού που διαποτίζει τη διαχρονία της ιστορικής υπάρξεως των Ελλήνων. Δάσκαλοι, έξοδος τώρα από το τέλμα της Παιδείας. Γίνετε συνδημιουργοί του αύριον της Παιδείας κι όχι παθητικοί αποδέκτες της ήττας και του θανάτου που κουβαλούν κάποιοι χωρίς να το ξέρουν.

Αντισταθείτε στα νέα βιβλία και στα παλιά σχέδια!

Αντισταθείτε στα παλιά σχέδια που εμφανίζονται με τη μορφή νέων βιβλίων!». (Από την ιστοσελίδα «Αντίβαρο»)

Αφιέρωμα στην πρόωρη αναχώρηση του αγαπητού μας Νέστωρα

Ας μην μας καταλογισθεί επίπληξη ούτε μομφή αναισθησίας. Βομβαρδισμένο τοπίο είμαστε οι άνθρωποι κι αυτή, του Τσερνομπίλ η δυστυχία! Πού να μετρήσεις θύματα; Πού να βρεις θεραπεία; Τα δάκρυα και οι καρδιακοί λυγμοί κλείνουν την ιστορία! Όμως, του επέκεινα η παρηγοριά, το λόγο έχει πάλι, υψώνουμε ελπίζοντας λιγάκι το κεφάλι. Ήλιος κι αστέρια φέγγουνε και η Σελήνη ακόμα. Πικρός του θάνατου ο χαμός πίκρα σφίγγει τα χείλη, μα η Ανάσταση Χριστού «τώρα» με «πάντα» σμίγει!

την κυβερνητική παράταξη, επήραμε εντολή να περιορίσουμε την μαχητικότητά της εκλογικής μας ψήφου, μια και είμαστε «προσωρινά» απογοητευμένοι από τους «αξίους» μας!

Αντ' αυτών των αξιών μας, ας ποτίσωμεν προς το παρόν στις Ευρωεκλογές και λίγο την «άκαρπον συκήν», δηλαδή την ΑΠΟΧΗ, συμπαράσυροντες όσους είναι δυνατόν εις αυτήν από τους πιστούς των άλλων κομμάτων.

Καλύτερα να πάμε για μπάνιο αυτή τη φορά και για διασκέδαση, για να εκπονθούμε, παρά να ενσωματωθούμε σε «αναξίους»! Οι εθνικές εκλογές που δεν θ' αργήσουν ν' ακολουθήσουν, θα μας βρουν γρήγορα με τους ψηφοφόρους μας αγκαλιά...

Τι διδασκόμαστε τόσα χρόνια από το αμερικάνικο «χάπυ εντ»;... **Γ. Σ. Γ.**